

Θαυμαστή εμφάνεια του Αγίου νέου ιερομάρτυρος Φιλουμένου: Πως ο Άγιος ανέλαβε ένα καρκινοπαθή και τον ανέδειξε σε συμμάρτυρα!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

IMGP3587
Image not found or type unknown

Ο Γεώργιος Ραουνάς από την Κακοπετριά, απόφοιτος Σχολής Σωματικής Αγωγής στην Ελλάδα (Γυμναστής), ήταν περίπου 25 ετών, όταν γνώρισε βαθύτερα τον Χριστό και την Εκκλησία, και άρχισε να ζει μία έντονη πνευματική ζωή. Αγαπούσε ιδιαίτερα την άσκηση της προσευχής, παριστάμενος συχνότατα σε ιερές Ακολουθίες, Αγρυπνίες και Θείες Λειτουργίες και μετέχοντας τακτικά των Αχράντων Μυστηρίων.

Νυμφεύθηκε τη Στέλλα Κακουρίδη, θυγατέρα του ιερέως Κωνσταντίνου Κακουρίδη από το Ακάκι, χωριό της Μητροπολιτικής μας περιφέρειάς, με την οποία απέκτησε τέσσερα παιδιά, και αγωνίζονταν πλέον από κοινού να βιώσουν στην «κατ' οίκον εκκλησίαν» τους την εν Χριστώ ζωή. Ο Γεώργιος μετέβαινε συχνά για προσκύνημα και προσευχή σε διάφορα μοναστήρια στην Κύπρο, αλλά και στο Άγιον Όρος . Το μοναστήρι του Αγίου Νικολάου Ορούντης, όπου ο Άγιος Φιλούμενος τιμάται ιδιαίτέρως, αποτελούσε προσφιλή του χώρο προσευχής.

Ως γνωστό, από το έτος 2000, με πρωτοβουλία του Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Μόρφου κ. Νεοφύτου, έχει καθιερωθεί να τελείται κατ' έτος την ημέρα της μνήμης του Αγίου Φιλουμένου (28 προς 29 Νοεμβρίου) αγρυπνία προς τιμήν του στον ναό του Αποστόλου Λουκά στο χωριό της γενέτειράς του, την Ορούντα. Πέρυσι (2012) ήταν παρών στην αγρυπνία και ο Γεώργιος, ο οποίος από το 2010 δοκιμαζόταν με την επώδυνη ασθένεια του καρκίνου, αντιμετωπίζοντάς την με πολλή υπομονή και πίστη. Στο κέντρο του ναού ήταν τοποθετημένη μεγάλη προσκυνηματική εικόνα του Αγίου Φιλουμένου, καθώς και τεμάχιο του ιερού του λειψάνου και ένα επιτραχήλιό του, τα οποία δωρήθηκαν επίσημα από το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων στην Ιερά Μονή Αγίου Νικολάου Ορούντης, με την προοπτική να αποτεθούν στον προγραμματιζόμενο να ανεγερθεί ναό στον χώρο της Μονής. Όταν ψάλλονταν οι Αίνοι, σύμφωνα με την τυπική διάταξη της ολονυκτίας, τόσο οι κληρικοί, όσο και οι παριστάμενοι πιστοί, άρχισαν να προσκυνούν κατά τάξη την εικόνα και το

λείψανο του Αγίου, χριόμενοι στη συνέχεια από τον εφημέριο με λαδάκι από το κανδήλι, που ήταν εκεί αναμμένο.

Τότε συνέβη και μία θαυμαστή εμφάνεια του Αγίου. Το υπερφυσικό τούτο γεγονός αξιώθηκε να ιδεί ένας απλός, ταπεινός και «καθαρός τη καρδιά» πιστός, που παρευρισκόταν στην αγρυπνία, όπως ο ίδιος συγκλονισμένος το διηγήθηκε, εμπιστευτικά και αμέσως μετά το πέρας της ολονυκτίας, στον Πανιερώτατο Μητροπολίτη Μόρφου κ. Νεόφυτο, ο οποίος προϊστάτο της όλης πανηγυρικής Ακολουθίας. Τι είχε συμβεί; Όταν ο εν λόγω Γεώργιος πήγε να προσκυνήσει την εικόνα του Αγίου, είδε ο ευλαβής εκείνος χριστιανός τον άγιο Φιλούμενο να εξέρχεται ολοζώντανος από την ιερά του εικόνα, να εναγκαλίζεται τον ασθενούντα Γεώργιο και να τον βαστάζει από πίσω, από τους ώμους, ενώ προσκυνούσε και χριόταν από τον ιερέα με λαδάκι, να τον συνοδεύει δε υποβαστάζοντάς τον μέχρι το στασίδι του, οπότε και έγινε αφανής! Τη θαυμαστή τούτη παρέμβαση του Αγίου κοινοποίησε ο Μητροπολίτης στον πενθερό του Γεωργίου, π. Κωνσταντίνο, που επίσης παρέστη στην αγρυπνία, καθώς και σε ορισμένους άλλους κληρικούς. Τότε η εμφάνιση αυτή του Αγίου ερμηνεύθηκε ως σημείο, ότι δια πρεσβειών του ο ασθενής Γεώργιος θα θεραπευόταν. Στη συνέχεια όμως, η πορεία της υγείας του Γεωργίου επιδεινώθηκε, επιφέροντάς του κυριολεκτικά πόνους μαρτυρικούς, μέσα στους οποίους ετελειώθη εν Κυρίω στις 8 Ιουλίου του 2013.

Το μαρτυρικό τέλος του ανθρώπου τούτου του Θεού, αλλά και η αξιοθαύμαστη πίστη, καρτερία και υπομονή του ερμήνευσαν τελικώς το βαθύ πνευματικό νόημα της θαυμαστής εκείνης παρουσίας του ιερομάρτυρος Φιλουμένου. Με αυτή επιβεβαιώθηκε η εύνοια του Αγίου, και άρα του Κυρίου, προς ένα πιστό μέλος της Εκκλησίας μας, που σήκωσε μέχρι τέλους εν Χριστώ τον σταυρό του, δίνοντας μαρτυρία Χριστού με την ενάρετη ζωή του, καθιστάμενος μάρτυς Χριστού. Γιατί μαρτύριο δεν αποτελεί μόνο η χύση του αίματος κάποιου για την αγάπη και πίστη του Χριστού, αλλά και το να αποδέχεται ένας χριστιανός ολόψυχα, με ευχαριστία και δοξολογική διάθεση, όποια δοκιμασία ο Κύριος επιτρέψει να διέλθει στην κοιλάδα τούτη του κλαυθμώνος: Θλίψεις, ταλαιπωρίες, ασθένειες, ορφάνεια, θανάτους προσφιλών του προσώπων, κ.α. Κάθε τι δηλαδή, που τον νεκρώνει για τον κόσμο τούτο, ένα οποιονδήποτε σταυρό, που, αν τον αποδεχθεί, όπως και είναι, ως επίσκεψη και δώρο Θεού για τη σωτηρία της αθάνατης ψυχής του, τον καθιστά μέτοχο των Παθών του Χριστού, αλλά και της Αναστάσεώς Του.

Ο Άγιος Φιλούμενος δεν θεράπευσε λοιπόν το σώμα του Γεωργίου, αλλ'ενήργησε κάτι το πολύ μεγαλύτερο: Τον ενίσχυσε με τη μαρτυρική παρρησία των ευχών του να υπομείνει έως τέλος του προσκαιρού τούτου βίου του το πανώδυνο μαρτύριο

της ασθένειάς του (το πολύαθλο σώμα του Γεωργίου είχε πραγματικά γεμίσει με όγκους, εμφανέστατους και εξωτερικά), προσλαμβάνοντάς τον μαζί του στην αιωνιότητα, ως συμμάρτυρα, ενώπιον του θρόνου του Θεού!

Αρχιμανδρίτης Φώτιος Ιωακείμ

Πηγή: immorfou.org.cy